

Paco Chanivet

Interregne

05/07 – 08/09/2019

Un monstre que diu la veritat

Cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró

20 de setembre de 2018 – 8 de setembre de 2019

Comissària: Pilar Cruz

Amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell

Nota de premsa

Paco Chanivet aborda el sentiment de desemparament que genera l'horror còsmic per assenyalar els límits del nostre coneixement

***Interregne* és una experiència atmosfèrica en què el visitant s'enfronta al vertigen d'allò que no pot entendre per infinit, insondable o aberrant.**

En la proposta de Chanivet, que clou el cicle *Un monstre que diu la veritat*, la realitat convencional s'ensorra perquè se'n manifesti una altra, esborronadora i vigilant.

***Un monstre que diu la veritat* és el cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró per a la temporada 2018-2019, amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Pilar Cruz, el projecte s'interroga sobre la naturalesa de les disciplines i indaga les relacions entre el coneixement i el poder.**

Barcelona, 5 de juliol de 2019. Paco Chanivet indaga entre el quotidià, el rar, el normatiu i l'intuïtiu per donar lloc a projectes en què l'humor permet qüestionar veritats i desautomatitzar respostes. La seva obra es desenvolupa en la bretxa que s'obre entre la incapacitat de conèixer la realitat i la impossibilitat d'entendre alternatives a aquesta realitat. La seva pràctica artística, profusa en formes i temes, és fragmentària i defuig qualsevol mena de sistematització. Entre les seves múltiples obsessions figuren la manera en què els mites es perpetuen a través nostre, l'amor com a forma d'evadir la naturalesa tràgica de l'existència, la tecnologia com a clau per desmuntar el caràcter universal de la realitat, i l'especulació, a través d'una singular mescla de ciència-ficció i costumisme, amb la materialització de tot impossible.

Per tancar el cicle de l'Espai 13 d'enguany, Paco Chanivet presenta *Interregne*, un projecte que parteix del sentiment de desemparament que genera l'horror còsmic per assenyalar els límits del nostre coneixement. Davant la infinitud de l'univers o la monstrositat de tots aquells ens que no podem imaginar perquè es troben més enllà del nostre enteniment, la ment humana es veu superada. La mostra de Chanivet aprofundeix en aquell moment en què, en paraules de Pilar Cruz, comissària del cicle, «la raó, aclaparada per aquelles forces que no pot dominar, deambula entre la tristesa, l'anhel, la por i l'obsessió».

Amb aquest objectiu en ment, l'artista transforma la sala d'exposicions en una cambra d'estranyesa, un univers espectral on la humanitat ha estat sostreta perquè el visitant s'enfronti, segons Cruz, «al sentiment d'indefensió davant el conglomerat de forces invasores, geloses i conflictives de les potències que l'envolten i de la seva pròpia psique».

En accedir a la sala d'exposicions, el visitant s'endinsa en una experiència atmosfèrica que respon a les categories de l'esgarriós i l'aberrant. Ocupa el centre de l'Espai 13 la instal·lació *Força mecànica a cegues*, inspirada en els antics planetaris mecànics. En aquest artefacte escultòric, però, els astres han estat substituïts per objectes delirants que fan referència a òrgans o funcions fonamentals de la nostra espècie, com pensar, parlar i reproduir-se.

Aquest mecanisme monstruós descriu les seves òrbites embogides sobre un mar de runa, residus d'una realitat que ha volat pels aires. Chanivet ha cobert el terra de la sala d'exposicions amb una capa d'enderrocs. A *El desert del real*, la vida, tal com la coneixem, no pot tenir lloc. Tanmateix, és el terreny idoni perquè altres organismes, aliens a les lleis de la biologia, germinin i es propaguin com a flors terribles. Aquest moment en què una realitat convencional s'esfondra i una altra de sinistra es manifesta és l'*interregne* que titula el projecte.

A l'altra banda de la sala, el visitant albira una dimensió inaccessible, en al·lusió a l'impensable i incognoscible però que sempre ha estat present: el món escruixidor rere la realitat aparent. En aquesta dimensió creix *El núvol del no-saber*, unes tenebres de vapor de condensació que ofusquen el passadís de l'Espai 13 i tota possibilitat de coneixement. Recalca aquesta idea la *performance* que inaugura la mostra, en la qual un guardià cec tapa les càmeres dels mòbils dels assistents.

Pilar Cruz, comissària del cicle, conclou: «En descendir al soterrani còsmic i entrellucar l'horror de l'innominable, es produeix en el visitant-víctima una desfamiliarització del món que l'obliga a aprendre les regles d'aquesta nova realitat a mesura que s'hi va submergint. S'enfronta, a més, a l'evidència que l'univers, més que hostil, és indiferent als nostres esdevenirs».

Paco Chanivet (Sevilla, 1984) és llicenciat en Belles Arts, amb estudis en Antropologia Social i Cultural, així com de Direcció i Guió Cinematogràfic. Viu i treballa a Barcelona.

La seva obra artística s'ha exposat en diferents centres i circuits, tant en mostres individuals com col·lectives, entre les quals destaquen *Tràfic. Setmana d'activitats fotogràfiques a Barcelona* (CCCB), *El lloc dels fets* (Sala d'Art Jove), *Clarexil 2012mg* (La Capella), *Audioderiva para el Archivo J.R. Plaza* (La Virreina Centre de la Imatge), *F de Ficció* (Can Felipa Arts Visuals), *Constel·lacions familiars* (Sala Moncunill, EspaiDos), *Ne travaillez jamais* (ADN Platform, ADN Galeria), *Segueixi els rastres com si fos miop* (Arts Santa Mònica), *Panorama 2018* (Galeria Fran Reus), *No es lo que aparece* (Premi Miquel Casablanca, Fabra i Coats) i *SSSSSSi/lex* (La Capella – BCN Producció). L'any 2017 va ser guardonat amb el Premio Adquisición Getxoarte-Artium i el primer premi de la XXXIII Muestra de Arte Joven de La Rioja. La seva obra forma part de les col·leccions de la Universitat de Barcelona, de la Fundació Banc Sabadell i de la Colecció Artium. Des del 2016 ha estat artista resident al centre de producció Hangar i, més recentment, a La Escocesa. És impulsor i cofundador de FASE, espai de creació i pensament emergent.

<http://www.pacochanivet.com>.

Un monstre que diu la veritat és el cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró per a la temporada 2018-2019, amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Pilar Cruz (Saragossa, 1972), el projecte es pregunta sobre la naturalesa de les disciplines i indaga les relacions entre el coneixement i el poder. Partint de *L'ordre del discurs* de Michel Foucault, el cicle reflexiona a l'entorn dels procediments de control del discurs per entendre com funcionen les estructures del poder i identificar-ne les ressonàncies en el coneixement actual. Si és en el marc de les disciplines on es produeix la validació del coneixement, Cruz examina què passa en els marges. Els artistes solen ubicar-se en aquest territori marginal, de la frontera o l'aberració, com a metodologia de treball i com a forma d'escapar-se del control. Per la comissària, l'art seria un monstre poderós, capaç de despullar les dinàmiques de poder que regeixen els mecanismes interns d'aquestes disciplines. Els artistes Fito Conesa, Lara Fluxà, Vanesa Varela, Für Alle Fälle i Paco Chanivet examinen i assagen formes alternatives de relació i generació de coneixement a partir de l'art.

Activitats

Dijous 11 de juliol, a les 18.30 h

Metafísica i deformografia: una introducció a l'inhumanisme

L'escriptor Francisco Jota-Pérez ens introdueix a l'inhumanisme servint-se de l'espai i l'experiència estètica de la sala d'exposició.

Activitat gratuïta

Dissabte 7 de setembre

18 h: Presentació de *A Monster Who Tells the Truth*, publicació del cicle

18.30 h: *Murmuris audio-traumàtics - Crepitacions interplanetàries de la magnetosfera primordial*, a càrrec del grup musical Pylar

Activitats gratuïtes

Imatges i material per a premsa a www.fmirobcn.org/premsa i <http://bit.ly/E13-2018-19>. Seguiu les activitats de l'Espai 13 a les xarxes amb l'etiqueta **#monstreEspai13**.

Amb la col·laboració de

B Sabadell
Fundació

Per a més informació:

Premsa Fundació Joan Miró | Elena Febrero-Amanda Bassa +34 934439070 | press@fmirobcn.org